

Vendelín Prouza

Pavel Dobeš

1. Vendelín Prouza, všech zedníků král,
půl města postavil, a sám pod mostem spal,
když přišla do Čech zima v bílém obleku,
chodil jsem se k němu často klouzat na řeku.
2. Čím více sněhu, tím více vody na jaře,
řeka mu odnesla vázanky, pyžamo i polštáře,
východoněmečtí celníci
poslali mu garderóbu zpátky v krabici.
R: A tak roky běží a střídají se děje,
představte si: podzim, vítr od Buchlova věje,
Prouzová čeká dítě, Prouzu čekaj' galeje.
3. Pod paží tašku a na hlavě kulicha
vydal se Prouza do staveništního ticha,
a jak byl do zlodějství zabraný,
spatřil jsem ho, chodívám tam venčit dobrmany.
R: Já vám řeknu upřímně, není to estráda,
vidět svého přítele, jak republiku okrádá,
hodí cihlu do aktovky a hurá, tradadá.
4. Přistižen při činu, ale to nám nestačí,
chceme znát příčinu, proč vlastně pytláci,
jenomže, Prouzo, vy tady stojíte jako vůl,
no tak se nedivte, že jste dostal dva a půl.
5. Kdo někdy mrznul u Kremelské zdi,
visel či chtěl by viset na tabuli cti,
zkrátka každý, kdo svou zemi miluje,
jeho sprostý čin odsuzuje,
každý, kdo svou zemi miluje,
jeho hnusný čin odsuzuje.
6. Vendelín Prouza, všech zedníků král,
půl města postavil, a sám pod mostem spal,
až přijde do Čech zima v bílém obleku,
s kým se budu nyní chodit klouzat na řeku,
až přijde do Čech zima v bílém obleku, -ku,
s Prouzovou se budu chodit klouzat na řeku!